

A Fővárosi Ítéltábla a Szabó Balázs Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve felperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. március 28. napján kelt 8.G.40.581/2016/14. számú ítélete ellen a felperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy tisztességtelen, ezért semmis a peres felek között 2007. október 16. napján létrejött kölcsönszerződés I.4. pont ötödik- hetedik bekezdésének rendelkezése, amely szerint: „Felek kijelentik, és kötelezik magukat arra, hogy bármely elszámolási vita, illetve banki igény kielégítés esetére, vagy a jelen okirat szerinti kölcsönből mindenkor fennálló kölcsön és egyéb tartozás mértékére, a folyósítás tényleges időpontja, a teljesítési kötelezettség lejáratának megállapítása, valamint bármely egyéb a közvetlen bírósági végrehajtás céljából szükséges tény, adat megállapítása tekintetében az Adós Banknál vezetett számlái, és a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadják el, mint közhiteles, aggálytalan tartalmú bizonyítékot.

Ennek megfelelően a kölcsön és járulékaik nem, vagy nem szerződés szerinti megfizetése esetén a végrehajtás alapjául szolgáló mindenkor fennálló kölcsön-, és járuléktartozást, továbbá a fent hivatkozott tényeket jelen okirat mellett, az Adós Banknál vezetett számláiról, illetve a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítvány tanúsítja, amelynek elfogadására a Felek jelen okirat aláírásával kötelezettséget vállalnak.

Felek/Adós felkéri(k) a jelen okiratot szerkesztő közjegyzőt, vagy egyébként illetékességgel bíró közjegyzőt, hogy a fenti kölcsönből fennálló kölcsön és járulékaik, továbbá egyéb tartozása mértékét, továbbá a fenti hivatkozott tényeket, adatokat esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén, a Bank felkérésére az Adósok banknál vezetett számlái, a Bank nyilvántartásai, könyvei alapján és nyilvántartásokba való betekintéssel közjegyzői tanúsítványba foglaltan tanúsítsa, e tekintetben a

banktitok megtartásának kötelezettsége alól a felmentést megadják.";

a felperes perköltségben marasztalását mellőzi és az alperest kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 18.000 (tizennyolcezer) forint perköltséget; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében annak a megállapítását kérte, hogy a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése és a 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontja alapján az alperessel 2007. október 16. napján létrejött lakásvásárlási célú, svájci frank elszámolású kölcsönszerződés I.4. és II.3. pontjának megjelölt részei tisztességtelen szerződési feltételek, ezért semmisek, így a kölcsönszerződés részlegesen érvénytelen.

Az alperes az érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Vitatta a megjelölt rendelkezések tisztességtelenségét és arra hivatkozott, hogy a szerződés I.4. pontja a bizonyítási terhet nem változtatja meg a fogyasztóra hátrányosan, míg a II.3. pont körében az Üzletszabályzat 14.2. pontjára, valamint arra hivatkozott, hogy a biztosító által fizetendő díj tekintetében az alperesnek elszámolási kötelezettsége áll fenn.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és az alperes javára 63.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Tényként állapította meg, hogy a felek között 2007. október 16. napján ingatlanvásárlás céljából 84.825 CHF összegű kölcsönszerződés, valamint ugyanezen a napon a megvásárolni kívánt ingatlanra jelzálogszerződés jött létre. A kölcsönszerződés I.4. pontjában - egyebek mellett - az adós mindenkori tartozása, valamint egyéb közvetlen bírósági végrehajtás céljából szükséges tények igazolása tekintetében a bank nyilvántartásai és könyvei alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadták el, míg a II.3. pont a kölcsön folyósításának egyik feltételeként rögzítette, hogy „a zálogul lekötött ingatlanfedezet(ek) legalább tűz- és elemi kár kockázatokra, legalább az ingatlan(ok) mindenkori újjáépítési értékének összegéig

- ami nem lehet kevesebb, mint a szerződött kölcsön összege -, a kölcsön teljes futamidejére a Bankot a kölcsön és járulécai erejéig egyedüli kedvezményezettként megjelölve, vagyónbiztosítással biztosítva van(nak) és ezt az Adós a biztosítási kötvény(ek)nek, illetve ajánlatoknak és/vagy a biztosító, illetve az eljáró biztosítási bróker nyilatkozatainak bemutatásával igazolta."

Az ítélet jogi indoklásában az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a peres felek között a régi Ptk. 523. § (1) bekezdése szerinti kölcsönszerződés jött létre, amelyet a felperes fogyasztóként kötött meg, így a felek közötti szerződés a régi Ptk. 685. § e) pontja alapján fogyasztói szerződés. A megjelölt szerződési feltételek tisztességtelenségét a szerződéskötéskor hatályos régi Ptk. 209. § (1)-(3) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése, valamint a 2/2012. (XII. 10.) PK vélemény 1. és 3. pontjaiban, és a 2/2011. PK vélemény 3. pontjában foglaltak alapján bírálta el. A I.4. pont tekintetében kifejtette, hogy a kölcsönszerződés részét képezte az Üzletszabályzat, melynek 3.2. pontja szerint az alperes az adós részére kivonatot köteles küldeni, amelyre a fogyasztó észrevételt vagy kifogást tehet. Ez a szerződéskötéskor hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 206. § (1) bekezdés a) és b) pontjain és a (2) bekezdésben foglalt rendelkezéseken alapul. A kölcsönszerződés I.4. pontja az Üzletszabályzat 3.2. pontjával együttesen a fogyasztónak jogot biztosít arra, hogy kifogásolhassa az alperes elszámolását, így nem kizárólagosan az alperest jogosítja fel a szerződés bármely feltételének értelmezésére és annak megállapítására sem, hogy a teljesítés szerződésszerű-e. A bizonyítási teher az alperesé, a fogyasztó kifogást emelhet az elszámolást érintően, így a szerződési feltétel tisztességtelensége a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a), b) és j) pontjai alapján nem állapítható meg. A Pp. 195. § (1) és (6) bekezdései alapján utalt arra, hogy a közokirattal szemben is helye van ellenbizonyításnak, így amennyiben a felperes nem tett észrevételt, nem kifogásolta az alperes értesítéseiben foglalt adatokat, akkor is lehetősége van a közjegyzői okiratba foglalt tartozásának vitatása esetén a közokirattal szemben álláspontjának bizonyítására. Végrehajtási eljárás esetén pedig a végrehajtás korlátozása, illetve megszüntetése iránt indíthat pert. A kölcsönszerződés II.3. pontja tekintetében sem találta megalapozottnak a keresetet. Vizsgálta az érintett rendelkezés és a régi Ptk. 260. § (1)-(3) bekezdéseinek tartalmát, valamint az Üzletszabályzat rendelkezéseit. Az Üzletszabályzat 14.1. pontja a biztosítéknyújtás feltételeit, a 14.2. pont a biztosítékok kezelését, 14.3. pontja pedig a biztosítékok ellenőrzésének és érvényesítésének feltételeit állapítja meg. A II.3. pont arról rendelkezik, hogy a kölcsön folyósításának egyik feltétele a zálogul lekötött ingatlanfedezetre vagyónbiztosítás megkötése egyedüli kedvezményezettként az alperes megjelölésével. Megállapította, hogy a zálogtárgy a kölcsön- és járulécai fedezetére szolgál, és így abban az esetben,

ha a biztosító teljesítése meghaladná a felperesnek a kölcsönszerződés és járulécai erejéig fennálló tartozását, az elszámolási kötelezettsége az alperesnek fennáll. Utalt arra, hogy a régi Ptk. 260. § (3) bekezdése értelmében a zálogtárgy elpusztulásának, illetve értékcsökkenésének pótlására szolgál a biztosítási összeg, amely a zálogtárgy helyébe lép, ezért a szerződési feltétel a régi Ptk. 260. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelel, így annak tisztességtelensége a szerződéskötéskor hatályos régi Ptk. 209. § (5) bekezdése alapján nem vizsgálható.

Az ítélettel szemben fellebbezést előterjesztő felperes elsődlegesen annak a kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodsorban hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. A fellebbezés indokolásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) és b) pontjait, valamint az ítélet nem felel meg a Pp. 221. § (3) bekezdésében foglaltaknak, mert a bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Kifogásolta, hogy az ítélet indokolása formális, a felperesi állítások tételes cáfolatát jogszabályokkal alátámasztva nem tartalmazza. Az I.4. pont tekintetében fellebbezését azzal indokolta, hogy a rendelkezés a bizonyítási terhet az adósra hátrányos módon változtatja meg, mivel a bank nyilvántartásán alapuló tartozás meghatározása esetén neki kell bizonyítania, hogy az valójában nem a bank által megadott összeg. Az alperes így saját nyilvántartása alapján tudja meghatározni a követelését és azt közjegyző előtt közokiratba foglaltatni, amely a szerződés megkötésekor hatályos Vht. 21. § (1) bekezdése alapján végrehajtási záradékkal ellátható közokirat. A végrehajtási záradék folytán indult eljárásban pedig az általa indított végrehajtás megszüntetése, vagy korlátozása iránti perben köteles annak a bizonyítására, hogy a követelése részben vagy egészben megszűnt. Ebben az eljárásban a bizonyítás őt terheli annak ellenére, hogy főszabályként az alperes lenne köteles a követelés pontos összegének bizonyítására. Mivel a perbeli kikötés az alperes nyilvántartását tekinti hitelesnek az adós tartozásának meghatározásakor, feljogosította arra is, hogy a saját nyilvántartása alapján állapítsa meg a teljesítésének szerződésszerűségét.

A kölcsönszerződés II.3. pontja körében arra hivatkozott, hogy az alperes anélkül tette magát a jelzálogul lekötött ingatlanra vonatkozó biztosítási szerződés kedvezményezettjévé, hogy ennek ellentételezéseként elszámolási kötelezettség került volna kikötésre, illetve a biztosítási összeg felhasználhatóságát az adós fennálló, lejárt kötelezettségéhez kötötte volna. A kikötés tartozás hiányában is lehetővé teszi a biztosítási összeg elvonását az adóstól, megakadályozza ezzel a régi Ptk. 260. § (2) és (3) bekezdésében foglalt diszpozitív szabály érvényesülését. A felperesnek ugyanis a szerződéses rendelkezés folytán nem áll módjában a biztosítási összeget a zálogtárgy

helyreállítására fordítani. Az alperes azon törekvése, hogy kizárólagos kedvezményezettjévé váljon a biztosítási összegnek és azt a felperesi lakásingatlan helyreállítása helyett a kölcsön törlesztésére fordítsa, egyensúlytalan és a jóhiszeműség követelményével ellentétben áll.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és a felperes per költségekben marasztalására irányult. Hangsúlyozta, hogy a kölcsönszerződés I.4. pontjának kifogásolt rendelkezése nem fordítja meg a bizonyítási terhet. A támadott rendelkezés nem biztosít több jogosultságot a pénzügyi intézménynek és nem ró többlet terhet a fogyasztóra annál, mint ami a Pp. okirati bizonyításra irányuló, továbbá a bizonyítási terhet és kötelezettséget meghatározó Pp. 164. §-ának rendelkezéseiből, illetve a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal való ellátását, a végrehajtásnak a peres út igénybevétele nélküli elrendelését lehetővé tevő jogszabályi rendelkezésekből fakad. A perben nem az általános szerződés feltétel vitatott rendelkezése, hanem a közokirat záradékolhatóságának törvényi konstrukciója fordítja meg a bizonyítási terhet, ami mind a végrehajtási eljárás esetén a végrehajtás megszüntetése iránti perben, mind pedig végrehajtási eljárás hiányában a bank által indított perben egyaránt a felperest terheli. Az érintett rendelkezés így a jogszabályi előírásoknak megfelelően került meghatározásra, összhangban van a végrehajtás közjegyzői okirat záradékolás útján való elrendelésének jogszabályi lehetőségével, így az a szerződéskötéskor hatályos régi Ptk. 209. § (5) bekezdésének második fordulata alapján nem minősülhet tisztességtelennek.

A II.3. pont kapcsán kifejtette, hogy a bank részéről életszerű és szerződészerű elvárás, hogy a kihelyezett hitel tekintetében megfelelő fedezetet igényeljen, és a szerződés időtartama alatt a fedezet értékének fenntartását, megőrzését követelje. A szerződés rendelkezést tartalmaz arra, hogy a kedvezményezett megjelölés milyen időszakra és milyen értéken illeti meg az alperest, az nem bontja meg a szerződés egyensúlyát a bank javára.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, mert a felek az erről szóló értesítést követően tárgyalás tartását nem kérték.

A fellebbezés részben alapos.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta és döntését a kölcsönszerződés támadott pontjai vonatkozásában a Pp. 221. § (1) bekezdésének

megfelelően indokolta. Az ítélet indokolása utal az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezésekre és kitér arra, hogy a felperes hivatkozásait miért nem tartja megalapozottnak. A fellebbezés ezt alaptalanul támadja, az elsőfokú bíróság az ítélet 8. és 9. oldalán a szerződési feltételeket érdemben tárgyalja, ezért az indokolás nem tekinthető formálisnak vagy egyéb okból hiányosnak. Utal az ítélet arra, hogy a fellebbezés a Pp. 221. § (3) bekezdésre hivatkozik, ami az ítélet egyszerűsített indokolásának a lehetőségeiről rendelkezik, az elsőfokú bíróság azonban nem egyszerűsített módon, hanem a Pp. 221. § (1) bekezdése szerint indokolta döntését. Az ítélet hatályon kívül helyezésére ezért a Pp. 252. § (2) bekezdés alapján nincs lehetőség.

Az ítélet az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival azonban csak a II.3 pont tekintetében ért egyet, nem osztja álláspontját az I.4. pont körében abban, hogy a Korm. rendeletben foglaltak alapján a rendelkezés tisztességtelensége ne lenne megállapítható, a közjegyzői tanúsítvány és a banki nyilvántartás elfogadása a fogyasztó adós hátrányára a bizonyítási terhet nem változtatja meg.

Az ítélet kiemeli, hogy a felek a szerződés I.4. pontjának megjelölt rendelkezéseiben kifejezetten arra tekintettel rögzítették a bank nyilvántartásai és könyvei alapján készült közjegyzői ténytanúsítvány aggálytalan tartalmú bizonyítékként való elfogadását, hogy azt közvetlen bírósági végrehajtás céljára a bank felhasználhassa. Az I.4. pont utolsó bekezdésében egy esetleges végrehajtás kezdeményezésének esetére kötötték ki, hogy a közjegyző közokiratba foglaltan tanúsíthassa - a banktitok alóli felmentés megadása mellett - a bank nyilvántartása és könyvei alapján az adós tartozásának mértékét. Ez a rendelkezés pedig azért, hogy a kölcsön folyósításának egyik feltételeként a szerződés közjegyzői okiratba foglalását kötötték ki, a régi Ptk. 209. § (2) bekezdésére is figyelemmel alkalmas a bizonyítási teher felperes számára kedvezőtlen megváltoztatására. A kifogásolt rendelkezés célja ugyanis a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) jelenleg hatályos 23/C. § (1) és (2) bekezdésében írt feltételek teljesülésének a biztosítása a bank számára annak érdekében, hogy a követelését tartalmazó közjegyzői okiratot végrehajtási záradékkal lehessen ellátni és mint végrehajtható okirat alapján az adóssal szemben peres eljárás nélkül bírósági végrehajtást lehessen lefolytatni.

A Vht. 23/C. § (1) bekezdése értelmében ugyanis az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást; a jogosult és a kötelezett nevét; a kötelezettség

tárgyát, mennyiségét (összeget és jogcímét); a teljesítés módját és határidejét. A fentiekből következően a hitelező az adóssal szemben fennálló követelése igazolására vonatkozó kötelezettségének akkor tud eleget tenni, akkor indulhat meg a végrehajtási eljárás, ha rendelkezésére áll azösszeget rögzítő közjegyzői ténytanúsítvány is, amely a végrehajtás alapjául szolgáló végrehajtható okiratnak minősül. A záradékolás azt eredményezi, hogy a végrehajtási eljárás megindul, melyet követően az adós felperes csak a végrehajtás megszüntetése iránti perben a Pp. 369. §-ának rendelkezései szerint tudja bizonyítani, hogy a tartozása eltér attól azösszegetől, amelyet a közjegyző a közjegyzői tanúsítványban igazol, a bizonyítás őt terheli. Ezzel szemben abban az esetben, ha ilyen tanúsítvány nem áll rendelkezésre, a bank fizetési meghagyás útján, illetve perben érvényesítheti az igényét, és az adós vitatása esetén neki kell bizonyítania a követelésösszeget is. A tényállításának alapja nem vitásan a saját nyilvántartása lehet, de főszabály szerint őt fogja terhelni a bizonyítás például a kamatszámítás helyességét illetően és a bizonyítás elmulasztásának következményeit viselnie kell.

A fentiekből következően a kölcsönszerződés támadott rendelkezése a bizonyítási teher szabályait megfordítja, a felperesre mint fogyasztóra hárul annak bizonyítása, hogy milyen összeggel tartozik a banknak, ezért az a Pp. 209/A. § (2) bekezdése és a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján tisztességtelen szerződési feltételként érvénytelen.

A támadott kikötés szerint a felek a felperes tartozásának meghatározására a bank saját nyilvántartását tekintik hitelesnek, a fogyasztó az adott rendelkezésben a banki nyilvántartás adatait fogadja el, amiből az következik, hogy mindketten a banki nyilvántartás adatait tekintik irányadónak és a bank ebből állapítja meg, hogy a fogyasztó teljesítése szerződésszerű-e. A támadott kikötésben a fogyasztó a közjegyzői tanúsítványt a tartozás mindenkorisösszegeének a közokirati tanúsításaként fogadja el azzal, hogy a tartozása mértékét a bank közlése alapján tanúsítsa a közjegyző. Ez magába foglalja azt is, hogy annak megállapítására, hogy a felperes szerződésszerűen teljesít-e, kizárólag a bank jogosult a saját nyilvántartásai és könyvei alapján. A kikötés ezért a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésének b) pontja szerint is tisztességtelen.

A másodfokú bíróság a kölcsönszerződés II.3. pontja tekintetében osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját és jogi indokait, megismétlésük nélkül mindössze utal ezekre, illetve azt a fellebbezésre is tekintettel kiegészíti.

A kölcsönszerződés V.1. pontja értelmében a kölcsön egyetlen biztosítékát a felperes által

megvásárolni kívánt ingatlanra alapított jelzálogjog képezi, amely a régi Ptk. 260. § (1) bekezdése szerint megszűnik, ha a zálogtárgy elpusztul. Ebben az esetben az alperes követelésének egyetlen biztosítéka szűnik meg, így mint zálogjogosult és hitelező a régi Ptk. 260. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésre is figyelemmel alappal igényelheti, hogy a felperes a biztosítékul szolgáló ingatlanra vagyonszámítását kössön, és annak kedvezményezettjeként a bankot jelölje meg. A támadott szerződési feltétel, a kölcsönszerződés II.3. pontjának 6. bekezdése a folyósítási feltételek egyikeként írja elő a legalább tűz- és elemi kár kockázatra, a kölcsön teljes futamidejére a kölcsön és járulékaik erejéig a vagyonszámítás megkötését és kedvezményezettkénti megjelölését. A biztosítási szerződés a régi Ptk. 536. § (1) bekezdése szerint a biztosítót meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően bizonyos összeg megfizetésére, vagy más szolgáltatás teljesítésére teszi kötelezetté, ezért a vagyonszámítási szerződés megkötése mindkét fél érdekében áll, az nem tekinthető a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján indokolatlannak és egyoldalú kötelezettségnek. A támadott rendelkezés mindössze az alperes kedvezményezettkénti megjelölését írja elő, a biztosítási összeg elszámolásáról, annak a bank általi felhasználásáról kifejezetten nem rendelkezik, és nem is zárja ki a régi Ptk. 260. § (3) bekezdésének utolsó mondatában foglaltakat, amely szerint jelzálogjog esetén mind a tulajdonos - jelen esetben a felperes adós -, mind a jogosult, azaz a bank mint zálogjogosult ennek az értéknek a zálogtárgy helyreállítására fordítását követelheti. A rendelkezésből a felperes által állított többletjogosultság nem következik figyelemmel arra is, hogy a biztosítékokkal kapcsolatos egyéb feltételek a kölcsönszerződés 5.1. és 5.2. pontjában, valamint az 5.3. pont szerint a szerződés elválaszthatatlan részét képező jelzálogszerződés 7. és 8. pontjaiban vannak részletesen szabályozva. Az érintett rendelkezésből nem következik az sem, hogy a banknak ne lenne elszámolási kötelezettsége, mivel ez a Ptk. szabályaiból ered. A rendelkezés ezért összhangban áll a jogszabályokkal, nem ellentétes a jóhiszeműség követelményével, tisztességtelensége nem állapítható meg

Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a kölcsönszerződés I.4. pontjának megjelölt szövegrésze tekintetében megállapította a szerződési feltétel tisztességtelensége folytán annak semmisségét és a kölcsönszerződés részleges érvénytelenségét, míg a II.3. pont megjelölt rendelkezése tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes a döntésre tekintettel az elsőfokú eljárásban részben lett pernyertes, így a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felmerült költségeket a felek a pernyertesség-pervesztesség arányában, azaz a

két támadott szerződési feltételre tekintettel 50-50 %-ban kötelesek viselni. A felperes által lerótt 36.000 forint kereseti illetékből így az ítélet tábla az alperest 18.000 forint megfizetésére kötelezte, míg a jogi képviselőt folytán felmerült ügyvédi munkadíjat mindkét fél maga viseli.

A fellebbezés részben vezetett eredményre, a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint így a másodfokú eljárásban felmerült költségeket a felek ugyancsak 50-50 %-ban kötelesek viselni. Az alperes így a 48.000 forint fellebbezési illeték felét, 24.000 forintot köteles a felperesnek megfizetni, míg a jogi képviselők költségét a felek maguk viselik.

Budapest, 2017. év október hó 11. napján

. Sándor Ottó s. k.

a tanács elnöke

dr. Buglyó Gabriella s. k.

előadó bíró

. Örkényi László s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő